

ному просторі. Подальші ж наукові дослідження можуть стосуватися маркетингових аспектів розробки інноваційного космічного турпродукту, особливостей організації обслуговування космічних туристів, специфіки організації підприємницької діяльності в галузі комерційних космічних польотів, економічних та екологічних наслідків розвитку космічного туризму.

Таким чином, космічний туризм є новим ексклюзивним видом туризму, який має перспективи розвитку та можливості перетворення на відносно масовий. Це потребує значних капіталовкладень, але потенційна комерційна привабливість таких подорожей стимулює науково-технічні розробки в цьому напрямі.

Список використаних інформаційних джерел

1. Малиновська О. Космічний туризм: стан та перспективи розвитку / О. Малиновська // Вісник Львівського університету. Серія географічна. – 2013. – Вип. 42. – С. 233–242.
2. Космічний туризм як новий вид активного відпочинку [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://www.ukrinform.ua/rubric-tourism/2205717-kosmicnij-turizm-ak-novij-vid-aktivnogo-vidpocinku.html>. – Назва з екрана.
3. Космічний туризм: стало відомо, скільки коштуватиме квиток у космос [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://ukrainian.voanews.com/a/kosmichniy-turyzm-tsiny-na-kvytky-v-kosmos/4482898.html>. – Назва з екрана.

СІЛЬСЬКИЙ ЗЕЛЕНИЙ ТУРИЗМ ЯК ПЕРСПЕКТИВНИЙ НАПРЯМ РОЗВИТКУ СЕЛА

А. В. Троценко, студентка спеціальності 242 Туризм, група Т-11
М. М. Логвин, науковий керівник, к. геогр. н., доцент кафедри туристичного та готельного бізнесу
Вищий навчальний заклад Укоопспілки «Полтавський університет економіки і торгівлі»

Сільський зелений туризм на сьогодні є одним з перспективних напрямків туризму, його розвиток здійснює позитивний вплив на відродження сільської місцевості та її народних звичаїв і традицій. Сільський зелений туризм може відіграти важливу роль в підвищенні рівня життя сільської місцевості, а також підвищенні рівня економіки країни в цілому.

На сучасному етапі сільський зелений туризм як явище особливо поширилось у другій половині ХХ ст., коли населення великих міст постіндустріальних держав прагне до чистого повітря, привабливих малозаселених, екологічно чистих сільських територій. Попит на сільський відпочинок зумовлений також збільшенням вартості платних відпусток, зростанням освіченості громадян і розвитком транспортної інфраструктури (зокрема, мережі швидкісних автобанів, залізниць, сучасного повітряного транспорту).

Наприкінці ХХ – початку ХХІ ст. вдалося істотно облаштувати об'єкти розміщення туристів. Цього вдалося досягти завдяки розвитку малого підприємництва і створення мережі агроосель, агроготелей для прийому відпочиваючих.

Із початку ХХІ ст. сільський зелений туризм, за визнанням експертів Всесвітньої туристичної організації (ЮНВТО), є одним із зростаючих секторів туристичної індустрії. Ідеї охорони навколишнього середовища, що стали надзвичайно популярними в західній цивілізації, охопили й індустрію туризму. Внаслідок туристів виник попит на види туризму, альтернативні масовому, – так звані, зелені подорожі [1, с. 6].

В Україні даний вид туризму також стає все більш популярним. Українське село стає привабливим місцем для туристів, які бажають спілкуватися з природою, покуштувати національні страви, познайомитися з місцевими звичаями і традиціями, природними пам'ятками. У будь-якій частині України кожне село багате на природні ландшафти, історико-архітектурні пам'ятки, лікувально-рекреаційні ресурси, звичаї і традиції, а також характеризується працьовитими та гостинними людьми.

Гострою проблемою є зростаючий надлишок робочої сили в сільській місцевості і відсутність робочих місць. А сільський зелений туризм може сприяти вирівнюванню відношення робочої сили до робочих місць.

По-перше, він дає поштовх для відродження й розвитку традиційної культури: народної архітектури, мистецтва, промислів – всього, що складає місцевий колорит, і що, є не менш привабливим для відпочиваючих.

По-друге, через сільський відпочинок мешканці урбанізованих територій мають можливість пізнати справжні українські традиції.

По-третє, етнокультура села представляє Україну світові й приваблює також іноземних туристів [1, с. 250].

Сільське населення України здатне отримувати реальні доходи у сфері сільського туризму від таких видів діяльності, як:

- облаштування туристичних маршрутів,
 - облаштування й експлуатація стоянок для туристів,
 - робота гідом чи екскурсоводом,
 - транспортне обслуговування туристів,
 - єгерська діяльність (полювання, аматорське та спортивне рибальство),
 - прокат туристичного спорядження,
 - послуги приймання туристів,
 - кулінарні послуги,
 - народні промисли,
 - виробництво та реалізація туристам екологічно чистих продуктів харчування,
 - реалізація туристам лікарських рослин, ягід та грибів
- [1, с. 251].

Сільський туризм відкриває можливості як для поліпшення наповнюваності бюджетів місцевих органів самоврядування, так і для зближення міських і сільських жителів. Він розширює сферу зайнятості сільського населення, позитивно впливає на економіку та екологію районів України, сприяє відродженню, збереженню та розвитку місцевих народних звичаїв, промислів, пам'яток історико-культурної спадщини. Кожне українське село можна перетворити на справжній туристичний рай, що сміливо конкуруватиме із західноукраїнськими туристичними та європейськими центрами. Позитивний вплив сільського зеленого туризму на вирішення соціально-економічних проблем села полягає передусім у тому, що він розширює сферу зайнятості сільського населення, особливо жінок, і дає селянам додатковий зарібок [2].

До позитивних факторів становлення сільського туризму, перш за все, відносять наявність в Україні сільської місцевості з унікальними природними, історико-етнографічними та рекреаційними ресурсами. Водночас низький рівень рекламного забезпечення у цій сфері є істотною перешкодою для проінформованості потенційних вітчизняних та іноземних споживачів послуг сільського туризму. До негативних факторів належить нерозвинена сільська інфраструктура та комунікації, що частково

нівельюється низькими цінами за відпочинок [3]. Сільський зелений туризм – корисний як для відпочиваючих, так і для господарів – селян, сільських громад, регіонів і держави загалом. Його розвиток сприятиме збереженню селянства як носія української ідентичності, культури і духовності, це додаткові можливості для популяризації української культури [4].

Отже, сільський зелений туризм підвищує рівень зайнятості сільського населення зокрема та економічного розвитку загалом. Сільський відпочинок в Україні за рахунок збереження етнографічної самобутності має набувати національного значення.

Список використаних інформаційних джерел

1. Рутинський М. Й. Сільський туризм : навч. посіб. / М. Й. Рутинський, Ю. В. Зінько. – Київ : Знання, 2015. – С. 251.
2. Бойко Є. О. Роль зеленого туризму в розвитку сільських територій / Є. О. Бойко, О. С. Бойко. // Економіка. Управління. Інновації. – 2016. – № 1 (3). [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://tourlib.net/statti_ukr/bojko.htm. – Назва з екрана.
3. Самолук Н. М. Сільський туризм як перспективний напрям самозайнятості сільського населення [Електронний ресурс] / Н. М. Самолук // Соціально-трудові відносини: теорія та практика. – 2015. – № 2 (4). – Режим доступу: http://tourlib.net/statti_ukr/samoljuk.htm. – Назва з екрана.

РОЗВИТОК ЛІКУВАЛЬНО-ОЗДОРОВЧОГО ТУРИЗМУ У ЛЬВІВСЬКІЙ ОБЛАСТІ

І. В. Шматченко, студентка спеціальності Туризм, група Т-21
О. О. Тараненко, науковий керівник, к. е. н., доцент кафедри туристичного та готельного бізнесу
Вищий навчальний заклад Укоопспілки «Полтавський університет економіки і торгівлі»

Здоров'я – найважливіший аспект людського життя. Воно забезпечує тривалість життя, фізичну та розумову працездатність, високий рівень самопочуття. Зважаючи на безперечну важливість здоров'я у житті кожної людини, лікувально-оздоровчий туризм посідає значуще місце з-поміж інших видів туризму.

Лікувально-оздоровчий туризм – спеціалізований вид туризму, спрямований на відновлення здоров'я чи профілактику (попередження) захворювань, метою якого є лікування, оздоровлення, рекреація і відпочинок [1].